

651

๐๗.๑๗

ตำนาน
เมืองนครศรีธรรมราช

พิมพ์แจกในงานฌาปนกิจศพ

959.3

ค

C.3

นายอาจัน ลิมปี่ชาติ

ณ วัดมังกุฎกษัตริยาราม

วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๔๕๓

๑๕๙.๓

651

คำนำ

ในการฉาบพิมพ์คุปนายอาจิน ติมปิชาติ ๓๖๖
 มกุฎกษัตริยาธิราช วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๔๙๑ นางจ้อ ติมปี
 ชาติ ผู้มารดา และพลตำรวจโท หลวงชาติตระการ
 โกศล ผู้พี่ เป็นเจ้าภาพ บอกความประสงค์มายังกรม
 คิดป่ากร ขอเรื่องหนังสือสำหรับพิมพ์ แจกเป็นมิตร
 พดแก่ผู้ทไปในงาน นต์กรเรื่องหนังสือ และใครจะได้เรื่อง
 ทเนื่องด้วยจังหวัดนครศรีธรรมราช เพราะเป็นชาติภูมิ
 ของผู้วายชนม์ กรมคิดป่ากร เห็นว่า ถ้าพิมพ์เรื่อง
 ตำนานเมืองนครศรีธรรมราชจะเหมาะ ด้วยเป็นเรื่อง
 เก่า ผู้ชนะบับเดิมเป็นสมุดไทยชำระคร่ำคร่า เขียนด้วย
 เล็นหมึกดำเป็นอักษร ไทยย่อ สบเดือนหลายแห่ง เคย
 ตพิมพ์ครั้งหนึ่งแล้ว แต่ยังไม่สู้แพร่หลาย หากตพิมพ์
 ชนออกครั้งหนึ่ง จะเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจในประวัติ
 ศาสตร์ และเป็นการช่วยรักษาเรื่องราวมัยโบราณ

* ๑๕๔๐๑

๖ 160.604

71194

อันเป็นสมบัติของชาติไว้ให้ยั่งยืนสืบไป จึงแนะนำให้
พิมพ์หนังสือเรื่องน ซึ่งเจ้าภาพก็เห็นชอบด้วย และขอ
รับฉบับไปพิมพ์ ดังปรากฏในสมุดน

เรื่องตำนานเมืองนครศรีธรรมราชน ถ้าอ่านกัน
ธรรมดา ก็อาจนึกว่าเป็นนิยายนทา ได้ แต่ถ้าอ่าน
ด้วยพิณจพิเคราะห์ จะเห็นว่า ไม่ใช่นิทานธรรมดา คง
เป็นเรื่องเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแต่ครั้งโบราณ มนุเฒ
่สืบทอดปากคากันมา ทมนุจตปะตตปะตอไว้ได้เท่านี้
น่าจะชอบใจผู้จัดบันทึกอย่างมาก เพราะถ้าไม่จัดเอา
ไว้ บ่านนเรื่องก็คงสูญเสียแล้ว

ขอทวาทเกยวกับเรื่องเหตุการณ์ ซึ่งเกิดขึ้นในสมัย
โบราณ คือตอนทว่าพระพุทธชส์หิงค์ เสด็จมาจาก
เมืองลังกา ก็ตรงกับตำนานพระพุทธชส์หิงค์ และ
มตอนหนึ่งทแสดงให้ เห็นว่าเมืองอู ทองกับเมืองนครศรี
ธรรมราชเป็นไมตรีกัน คือตอนทพระเจ้าอู ทองกับพระ
เจ้าศรีธรรมโศกราชมาพบกัน และแบ่งเขตต์แดนเมือง

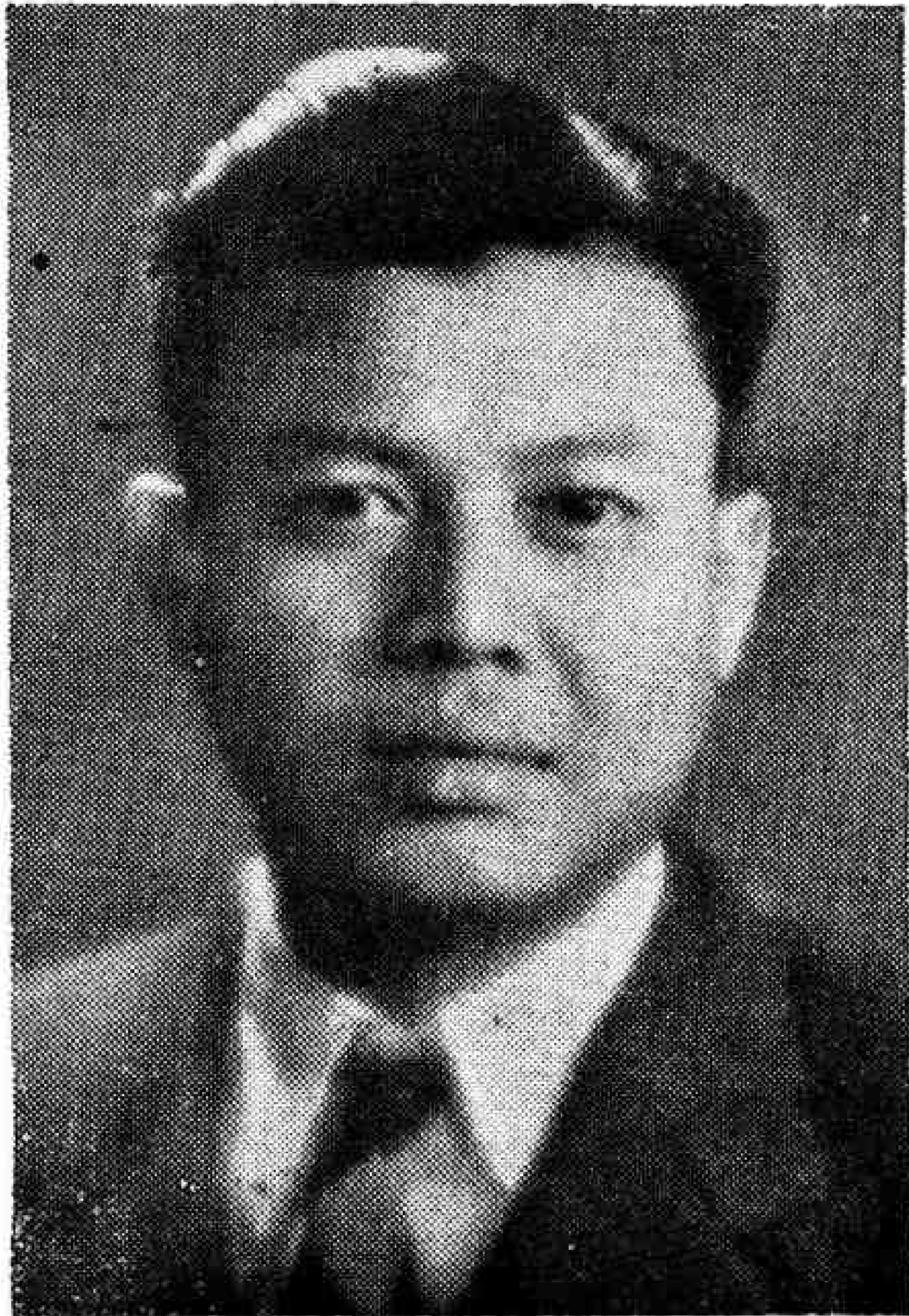
ก

ทั้งสอง โดยพระเจ้าอุทของชวาตั้งแต่เทยมแทนคีดาไป
 ฝ่ายใต้เป็นดินแดนของพระเจ้านครศรีธรรมราช ส่วน
 ทางฝ่ายทิศเหนือเป็นแดนของพระองค์ดงน และมี
 ออกตอนหนึ่งว่าหลานของพระเจ้าศรีธรรมโศกราช แยก
 ออกไปตั้งอยู่ณเมืองเพชรบุรี จึงทำให้เข้าใจว่าเขตต์
 แดนเมืองอุทของกับเมืองนครศรีธรรมราชคงจะติดกันที่
 เมืองเพชรบุรีเช่นนี้เป็นต้น และยังมีข้อความอื่น ๆ ที่
 เมื่ออ่านโดยพิณิจพิเคราะห์ แล้วอาจจะได้ ความรู้ เกี่ยว
 กับประวัติศาสตร์ และโบราณคดีมาก

กรมศิลปากรขออนุโมทนาในกุศลสาธารณประโยชน์
 ซึ่งเจ้าภาพพิมพ์หนังสือแจกให้แพร่หลาย และ
 หวังใจว่าหนังสือ จะสำเร็จประโยชน์แก่ผู้รับ
 ไปอ่านตามสมควร

กรมศิลปากร

๒๑ กันยายน ๒๔๙๑

อาจิณ ติมปีชาติ เป็นบุตรขุนด้มณฑุขภาร และ
คุณนายจ้อ ด้มณฑุขภาร เกิดเมอวหนท ๓๔ ตุลาคม พ.ศ.
๒๔๖๕ ณ บ้านตำบลท่าวง อำเภอเมือง จังหวัดนคร
ศรีธรรมราช

เมื่อเยาว์วัย อยู่ท่านบิดาได้ให้เข้าอบรม ศึกษาใน
 สำนักเรียน ของ โรงเรียน มิชชันนารี ในจังหวัด นครศรี-
 ธรรมราช ในต้นปี ๒๔๗๖ ได้เข้ามาศึกษาต่อที่ โรงเรียน
 มัชฌิมวัดเทพศิรินทร์ ในจังหวัดพระนคร ต่อมาใน
 พ.ศ. ๒๔๗๓ ได้ย้ายจากโรงเรียนมัธยมวัดเทพศิรินทร์
 มาเป็นนักเรียนประจำที่ โรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย แล้ว
 เรียนอยู่ จนสำเร็จมัธยมบริบูรณ์ ในโรงเรียนหอเมอบ
 ๒๔๗๓ และในปีเดียวกันเองได้ไปศึกษาในทางภาษา
 ต่างประเทศที่นอกเมืองบึง ได้ศึกษาอยู่ในที่นั้น จน
 กระทั่งเกิดสงครามขึ้น จึงได้ชะงักการเรียน แล้วกลับมา
 อยู่ ณ บ้านเดิมที่จังหวัดนครศรีธรรมราช

ในระหว่าง เวลา ที่กลับมา อยู่บ้านเดิมในระยะนี้
 อาจิมได้มีโอกาสช่วยเหลือในกิจการค้าของ คุณนายจอก
 ผู้เป็นมารดาอยู่เสมอ จนกระทั่งในต้นปี ๒๔๗๓ นี้
 คุณนายจอกผู้เป็นมารดาได้ดำริที่จะให้อาจิมไปประเทศ
 ออสเตรเลียเพื่อศึกษาและหาความชำนาญในด้านการค้า

ก

และการขอค่าธรรมเนียมสำหรับมาดำเนินงานของท่านในภาย
หน้าต่อไป

อาจินเจง ได้ชนมากกรุงเทพฯ เมื่อปลายเดือน
สิงหาคมบน เพื่อจัดการขอหนังสือเดินทางและเตรียม
ตั้งท่าสำหรับต่อไป ในการเดินทางต่อไป ในการ
จากจังหวัดนครศรีธรรมราชของอาจินเพื่อเตรียมตัว
ครอง อาจินได้ว่าถ้าคุณแม่และญาติพี่น้องของคุณ
เพื่อนฝูงทั้งหลายจะไปออกเตรเตรเดี่ยวๆ เพราะ
เขาใจว่าเมื่อได้รับหนังสือเดินทางแล้ว ก็จะได้เดิน
ทางไปเลยไม่ย้อนกลับไปในนครศรีธรรมราชอีก.

ในระหว่างที่อาจินกำลังรอรับหนังสือเดินทางอยู่
ในวนคนวนท ๑๓ กันยายนตอนค่ำ อาจินได้เริ่ม
บวชช้อย่างกระทันหัน คุณหลวงชาติ พชายได้เชิญ
แพทย์มาตรวจอาการ แพทย์ได้แนะนำให้ส่งโรงพยาบาล
บ้าง จึงได้รับจัดส่งโรงพยาบาลศิริราชในเช้าวันรุ่งขึ้น
เมื่อถึงโรงพยาบาลแล้ว แพทย์ก็ได้จัดการพยาบาล
อย่างเต็มความสามารถ แต่ก็ไม่สามารถจะช่วยชีวิต

อาจันไว้ได้ เพราะปรากฏว่าเส้นโลหิตในสมองของ
อาจันแตก และถึงแก่กรรมในเวลา ๓๗.๕๐ น. ของวัน
ที่ ๓๒ กันยายน ๒๕๕๓

ตลอดเวลาที่อาจันมีชีวิตอยู่ ชีวิตของอาจัน
ไม่เคยมีความทุกข์ เพราะอาจันเป็นที่รักใคร่ของ
ญาติพี่น้องทุกคน และโดยเฉพาะเป็นบุตรชายคนเล็ก
ของคุณแม่ จึงทำให้คุณแม่มีความรักและกรุณาเป็นพิเศษ
สำหรับในหมู่มิตรสหาย อาจันเป็นที่รักใคร่
ของทุกคนในบรรดาเพื่อนฝูง ทั้งในรุ่นใหญ่กว่าและ
ในรุ่นเดียวกัน.

ในการที่อาจันเป็นที่รักใคร่ของคุณแม่, ญาติ,
พี่น้อง, และมิตรสหายทุกคน. มาดวนต้นชีวิตลงอย่าง
กระทันหัน โดยมีได้คาดฝันทั้ง ๆ ที่อยู่ในวัยที่ยังไม่สม-
ควรเช่นนั้น จึงนำความเศร้าและสลดใจอย่างสุดซึ้งมา
สู่ญาติ และมิตรสหายตลอดจนผู้ทุกคนเคยกับอาจัน
ทุกคน.

ตำนานเมืองนครศรีธรรมราช

อาทิตยเมืองหลวงขอเมืองนครบุรี พญาเสวดย
 ราชสมบัติขอท้าวโคศรหราช ผู้กรมเหษขอเทว
 มพระราชบุตรคนหนงขอเหมมาดา ยงมเมืองแห่ง
 หนงฝ่ายทกษณขอเมืองขนบุรี พญาผู้เสวดยราชยขอ
 ท้าวองกุตราช ผู้เป็นอกรมเหษขอนางจันทเทว จึง
 ท้าวองกุตราชกमारบดวยท้าวโคศรหราชขิงพระทนต์
 ชาติ จึงพญาโคศรหราชก็ให้นางเหมมาดาแดเจ้า
 ชน (๑) กุมาร จึงเจ้าชนกุมารเอาพระทนต์ชาติไป
 ไว้ในเมืองดงกาทวปโพ้น จึงนางเหมมาดาเอาพระ
 ทนต์ชาติ ห่อเกล้า ชูดาทวาร ออกจากเมืองดงสฎภาจะไป
 ดงกาทวป สฎภาอบปาง เจ้าดองพนองเดินคณดง
 พงไพร มาพบสบนดะหาดชายแก้วทะเลรอบ จึง
 นางเหมมาดาเจ้าชนกุมารเอาพระทนต์ชาติฝังไว้

(๑) ต้นฉบับเขียน ทนต

จะไปตั้งกาท้อบ เมื่อถึงท่าตริงก็ขอโดยสารตงเสภา
ท่านไป ครั้นถึงกลางมหาสมุทรก็เกิดอัศจรรย์

นักหนาไซ้เสภาไปมิได้ จึงนายเสภากรมการคนงาน
ตรึกกันว่า เอานางเหมมาดาแต่เจ้าชนกุมารฆ่าเสีย

จึง นางเหมมาดา เจ้า ชนกุมาร ก็ ราวถึง เถิง พระมาเถร
พรหมเทพ ๆ ก็นิมิตเป็นพญาครุฑราช ไใหญ่ประมาณ

๓๐๐๐ วาเสด็จมา จึง.....(ต้นฉบับลบ)

.....จึงพระมหาเถรวา.....ด้วย

นาคราช ทงหลาย จน มา ถวาย บังคม แก่ พระที่นั่งชาค
ได้ จึงพระมหาเถรพรหมเทพ ชักท่านายในกาตนั้นว่า

สถานณหาดชายทะเลรอบนั้น ในถาอนาคตก่าดไป

เบองหน้า ยงมพญาองค์หนึ่งขอพญาศรีธรรมโศกราช

จะ มา ตง สถาน ณ หาดชายทะเลรอบนั้นเป็นเมืองใหญ่

ขอเมืองนครศรีธรรมราชมหานคร แดพญาองค์หนึ่ง

จะก่อพระเจดีย์ องค์หนึ่งใหญ่เป็นพระมหาธาตุ สูง

๓๗ วา โดยพุทธท่านายนแด จึงนางเหมมาดา

เจ้าชุกุมารไหว้พระมหาเถรว่า เจ้าก็มีพระคุณจริง(๑)
แล้ว ไซ้สเถาไปได้ จึงพระมหาเถรก็เสด็จไปแต่

อาทเดิมเมืองหลวงยังมีพญาทรบตราชราชานน
ได้เสวยราชย์ตั้งเกษมเปรมป ระชาแต่หนุ่มมาตูกชาย
๒ คน ๆ หนึ่งชื่อพญาเจตราชทาว นนอายุเชอได้
๓๐๐ ปี ถัดลงมาชื่อพญาเสด็จราชสัมภารเหตอตรา
บุญหนักศักดิ์ใหญ่พนคณนา เมืองนนมกาแพง ๓ ชั้น
อ้อม ๓ วนจรอบ กมรูปนาคราช ๗ หัว ๗ หาง
ประกอบบับประตุ มีเรือนหลวงมีพระธาตุ ๓๐ ยอด ๆ
คมีชายชวากตาง นนสูงที่สุดหมอก พระพุทธรูป
๕๐๐๐ องค์ ๆ หนึ่งมีอาจาจะคณนาได้ บมะเมยก
เกิดไชยมบนทงพวกพด ครุวนายกษัตริย์คนตาย
วินาศ ก็หนีไชยมบนรอด พญาหนีใจบุญ ยังมีชาค
๕ คนชวณพญาตริกน จึงพญาภพงบาคูทง ๕ นน
ให้แต่ง สเถาแต่เรือลง พา กน หนี มา เชนหาดชายแก้ว

(๑) ต้นฉบับเขียนจึง

ทะเดรอบตงอยู่ อยู่มายังมนายพราน ๘ คนได้เฝ้า
 นายพราน ๘ คน ก็ ดั้น ดง พงไฟร ตลอดจนมา ตะวันออก
 ได้ ๗ วัน มาพบหาดใหญ่กว้างวิตามริมทะเลที่ ๆ
 รอบแต่ นายพรานคนหนึ่งชื่อนายพรหมสัตว์ได้แก้ว
 หนึ่งเท่า ลูกหมากรุกดั่ง แด่นายพรานก็คนดงทง
 ๘ คนไปถึงพญา จึง นายพราน ถวาย แก้ว นน แก่
 พญา ๆ ก็ให้ดงแก้วไว้ในท้องพระโรง แดพญาตรี
 รัตน ด้วย บาคู ทง ๕ แด้ว ก็ให้ แต่ง สฎา.คน ๓๐๐
 ภูคุณพระพุทธรเจ้าแด้วก็ให้ไปชอดในเมือองดงกา จึง
 บาคู ทง ๕ คน ก็แต่งทฎุมดาเนาทง ๒ ฝ่ายโพ้น แด้ว
 พญาก็ไซให้ บาคูทง ๕ คน แดคน ๓๐๐ นน ให้ไซ
 สฎาไปดงกาทว็บโพ้น จึง พญา ดงกาให้ เกาะกม
 บาคู ทง ๕ คน แดะคน ๓๐๐ นนไว้ จึงบาคูผู้หนึ่ง
 ขอพงศาอราช ก็เอาทฎุมดาเนา จริจาด้วยพญาดงกา ๆ
 กยหนด นกหนา แด พญา ดงกา ก็ถามพงศาอราชว่า
 ยงมีเจ้าไทยฤาหามิได้แห่งเมือองโพ้นได้ เราจะให้เจ้า

ไทยไปแต่ เค้าสั่งทนายให้พญาฟัง เมื่อพระพุทธรเจ้า
 ยังแต่สั่งสอนบุคคลทั้งหลาย พญาตั้งภาควายม
 เจ้าไทย ๒ พระองค์ก็วิวาทแก่กัน และพญาตั้งภา
 ขออนุโทษหนักให้แก่พญา ๆ ก็ให้หมื่นตเจ้าไทยนั้นให้
 มาตรวจปากทง ๕ นน จึงมหาพุทธรคาเพยรกรบหมื่นต
 แล้ว มหาพุทธรคาเพยรกว่าจะอยู่ได้ จะวิวาทแก่
 กันหนัก จึงปากทง ๕ ก็ให้แต่งเสภาแล้ว กรบมหา
 พุทธรคาเพยรมาเถิงพญาศรีธรรมโศกราชราชา จึง
 ปากทง ๕ ก็เดาขอตนนั้นไปให้พญาฟัง จึงมหาพุทธร
 คาเพยร ก็เค้าสั่งทนายให้พญาฟัง แล้ว ๆ ก็ว่าแก่ปาก
 ทง ๕ คนนั้นว่าให้จัดเอาคนในช่องห้วยช่องเขานนแต่
 พญา ศรีธรรมโศกราช แด พญา พงศ์กษัตริย์ แด ปาก
 แดคนทงนน ก็ตรรกนจะตั้งเมืองแห่งหาดชายทะเล
 รอบโพ้น แล้วจะตั้งมฤคเจดีย์และพระพุทธรูปไว้ให้
 ให้วันทนาใน ตำบลแห่งโพ้น ตามพุทธรคาเพยรสั่งทนาย
 เถิงพระกษัต (ชาติ) พระพุทธรเจ้านนแต่ จะให้ปาก

นำไปแห่งหาดชายทะเลรอบโพ้น จึงเกิดไข่มบนแก่
 คนทั้งหลายใหญ่่น้อยตายสิ้นเป็นอันมาก จึงพญาศรี
 ชรรมไศกรวช แด พญาพงศา ก็ ชัดเจ้าไทยแด่บาคุ
 แดรพดทง..... คำสอนทนาไปตงณ โศกหาดชาย
 ทะเลรอบน

เมื่อมหาศักราชได้..... บนนพระยาศรีชรรม
 ไศกร ราช สว่าง สถาน ดหาด ชายนน เป็น กรุง เมือง ชอ
 เมืองนครศรีชรรมราชมหานคร ผู้ ครมเหษชอนาง
 สังกเทว จึงพญาศรีชรรมไศกรวชแด่พญาพงศา
 กษตริยแด่บาคุตริยด้วยมหาพุทธเพียร ซึ่งจะทำอิฐ
 บุนจะก่อพระมหาธาตุ จึงรู้ว่าพระเจ้าหงศ์เเด็จจออก
 แดเมืองดงกาดองนาทะเลมาแด ความเผด็จพราย
 เงือกงู ชตาม พิมทอง ตาม หลง รศมีพระพุทชดีหงศ์ ๆ
 ดอย มา เถง เรยก ชอเกาะบั้ง แดวกคนมาเห็นเกาะ
 แก้ว เจ้าไทยนน.....

ยงมหนักเทศ์ผู้หนงถือพระราชดำรพญามชยมเทศ์

พญาศรีธรรมโศกราช นน มี บุญ มหิมา นกัหนา ผู้
 อัครมเหสี ขอ นาง สนมมิตรา พญา นน มี นาง สนม
 ๘๕๐๐๐ ใน พระ ราช สวรร นน ว่า ให้ พญา ศรี
 ธรรมโศกราช เมือง นครศรีธรรมราช ก่อพระมหาธาตุ
 องค์หนึ่ง สูง ๓๗ วา พญาศรีธรรมโศกราชนวก่อ
 พระมหาธาตุได้ ๘๕๐๐๐ พระองค์ พญา องคหน
 รุ หลกสามารถกบฏบาดตวย เจ้าไทยแตพบศิษธรรม
 ไชร พญาศรีธรรมโศกราชยนต์ตวยนกัหนา เจ้า
 ไทย ก็ให้ ส่งสอน บาคให้ เรียน สวดมนต์ให้พระทง ๕
 คน นน พญา ก็ให้ เร่ง การ พระ ราช พิธี สวดมนต์
 เขตคคามอาราม ตงหนแตตงอิฐก่อฐานพระมหาธาตุ
 เจานนตามพระราชสวตามตริกนหนน จึงมสววิสัย
 พญาศรีธรรมโศก ก็ให้มา ขอ พระสววิสัย
 บรรจุพระมหาธาตุเจานนแต จะบรรจุพระมหาธาตุ
 ทง ๘๕๐๐๐ ยอดนหนแต พญา ศรีธรรมโศกราช
 เมืองนครก็เป็นทุกประหมนกัหนา ว่าจะคิตน้นใดแต

จะได้พระตำรวจรักษาคนนั้น จึงพญาให้อำมาตย์เอาทอง
 เทาตูกพกแขวนคอมาบ่าวทวทงเมือง ถ้าผู้ใดรู้แห่ง
 ที่ตำรวจรักษาใส่ ก็ให้ทองแก่ผู้นั้น จึงอำมาตย์
 กระทำตามพญาสั่งนั้นใส่

ยังมีเฒ่าคนหนึ่งอายุได้ประมาณ ๓๒๐ ปี ว่า
 เมื่อพี่ชายยังน้อย พ่อพี่ชาย พ่อพี่ชายนำตัวเขาไปชก
 พระตำรวจรักษาคนนั้นว่า มนุษย์เอามาฝังไว้ในเมืองนคร
 ศรัทธาธรรมราชัน จึงอำมาตย์เอาผู้เฒ่านั้นไปทอดแก่
 พญา ๆ ก็ให้ถูกใส่ จึงพบพระเจดีย์ใต้ดินมีภาพยন্ত্র
 ผิดอยู่จะเอาขนมได้ จึงพญาก็เป็นทุก ประหรม นักหนา
 จึงพญาก็ให้อำมาตย์เอาทอง เทาตูกพกคนแขวนคอ
 มาบ่าวว่า ผู้ใดรู้แก่ภาพยন্ত্রได้ ให้ทองแก่ผู้นั้น จึง
 อำมาตย์กระทำตามพญาสั่งใส่

ยังมีกะทาศายผู้หนึ่งเชี่ยวชาญนักหนา กะทาศาย
 ว่าเมื่อพ่อชายยังได้ พ่อชายไปเรียนภาพยন্ত্র เก่งเมือง
 โรมวิสัย เรียนแถวพ่อชาดกตำราด้วยหมึกไว้ในฝ่ามือ

พ่อขำคนมาถึงเมืองแล้ว ถึงเมืองโรมวิสัย จึงใช้
 ภาพยนตร์ตามมาตัดคอพ่อขำไป แด่คำราชซึ่งพ่อขำ
 ลักไว้ในขานนั้น ขำได้เขียนไว้ตามตำรานนั้น ยังอยู่
 แก่ขำแด้ จึงอำมาตย์ก็ได้เอาทองเท่าถูกพิกนั้น ให้แก่
 กะทาชาย จึงอำมาตย์ก็นำกะทาชายมาทูลแก่พญาฯ
 ก็ให้กะทาชายไปเก็บใบยาตามคำราช ซึ่ง กะทาชาย ทด
 นั้น จึงเก็บเอาใบยามาทอดได้ภาพยนตร์กึ่งอยู่ จึง
 รอนขนไปถึงพระอินทร์ พระอินทร์ก็ให้พระวิศณุ
 กรรมลงมาเอาพระดำริรักษาตนนั้นให้แก่พญาฯ ก็ให้
 พระดำริรักษาไปแก่พญาศรีธรรมโศกราช กับบรรจุ
 พระมหาธาตุทอง ๘๔๐๐๐ ยอด ในเมืองมัธยมเทศ
 โพนตามพระราชดำริมาขอนั้น จึงพระวิศณุกรรมก็
 ช่วยพญาตักแต่งก่อพระมหาธาตุซึ่งบรรจุพระดำริรักษา
 ธาตุแล้วได้ จึงพระวิศณุกรรมก็ขนไปยังพระอินทรา
 ธิราชแล้ว

จึงพญาศรีธรรมโศกราชตรึงกันแล้ว ก็ให้สร้าง

เมืองชน ๓๒ นักษัตร บชวดเมืองสายถอ ตราหน ๑
 ฤตเมืองตานถอตราว ๑ ขาดเมืองกะถน ตน ถอ ตรา
 เตอ ๑ เกาะเมืองปะหังถอตรากระต่าย ๑ มะโรง
 เมืองไทรถอตรางใหญ่ ๑ มะเต็งเมืองพทตถอตรา
 งเตก ๑ มะเมยเมืองตริงถอตราม้า ๑ มะแมเมือง
 ชุมพรถอตราแพะ ๑ วอกเมืองบันไทย ส่มอ ถอ ตรา
 วนร ๑ ระกาเมืองสะอูเตาถอตราไก่ ๑ จอเมือง
 ตะกวดถาถอตราสุนัข ๑ กนเมืองกระถอตรา
 สักร ๑ เมือง ๓๒ นักษัตร หิวเมืองชนแก เมือง
 นครศรีธรรมราชมหานคร แดพญาภักกอพระมหา
 ชาติสืบไปได้ ไซहांดงทวทงเมือง คนตาย เจ้าไทย
 แตนกเทศบาคคนหนังกตาย คนทงหตาย ถดงเวอน
 หนไซราย จงहांกตามดงเวอพญา ๗ แดตุกเมย
 แดผุคนกพนาศพราดยกันหิงนาน
 เมอศักราช ๑๓๙๖ ขวบนน ยงมพญาองค์
 หนงชอพญาศรัไต้ยณรงค แต่ตะวันตกมาเดวยเมือง

๑๒

นครศรีธรรมราช ผู้เป็นอัครมเหษชอ (ฉบับ
ขาด).....

ถ้าเราแล้ว ทำอยู่ ทอญยกพระหัตถเบองขวาชนขวา

แต่เทียบม แทนศิดาไปฝ่าย ทก ชน เป็น แคน พระ เจ้า ศรี

ธรรม โศกราช แต่เทียบม แทนศิดาไปฝ่าย อุดร เป็น

แคนท้าวอยู่ ทอญ แดเดช โพธิ์สมภารของท้าวอยู่ ทอญ

พญาศรีธรรมโศกราช ไมทงปวงกแหวกออกกักรา

นนแด ท้าวอยู่ ทอญพญาศรีธรรมโศกราชหงนา

ทกษ โณทก อธิษฐานเป็นพระญาติพระ วงศ์กันดับ

ไป ถาดนบุญพญาศรีธรรม โศกราชแล้ว เื่อ

ฝากพระนางพญาศรีธรรม โศกราช แดทงพญาจันทร์

ภาณ พญาพงศ์สุราหะมุนองทง ๒ ดวย แดพญา

ศรีธรรม โศกราชว่าแกท้าวอยู่ ทอญ ณ เมืองของ

ท่านโพ้นชดตั้งโคบายซึ่งหาไม้ ท้าวอยู่ ทอญบอกว

ชดแต่หวาย, แล้มา, คนชอ, เซอกชวน, พจนครอง แล้

สมุดหอสมุด
กรมศิลปากร
กรุงเทพฯ
พ.ศ. ๒๔๗๑
หน้า ๑๑

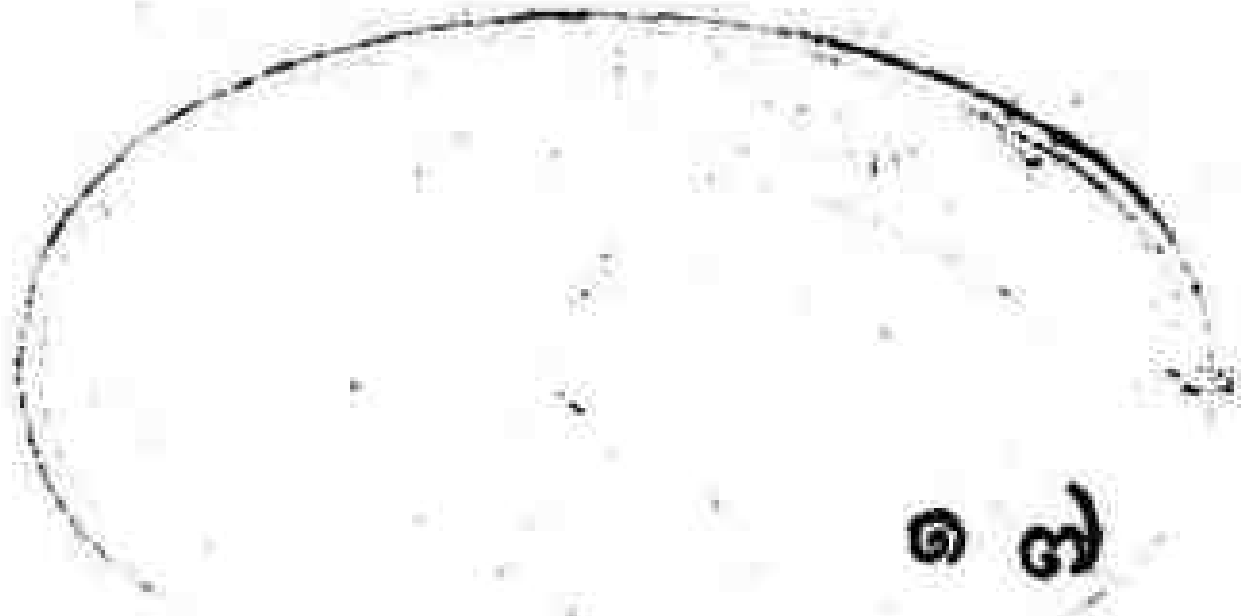
พญาศรีธรรมโศกราชว่า จะจัดให้เขาส่งทูบปี แต่
 ท้าวอู่ทองว่าแก่พญาศรีธรรมโศกราช เมืองของท่าน
 ชาติสังไคเด่า แต่พญาศรีธรรมโศกราชว่าชาติแต่เกิดอ
 ธิานาประชาราชฎรไม่รู้ทำกิน แต่ท้าวอู่ทองว่าจง
 ให้สำเภาเข้ามา จะจัดให้ออกไป จะได้ทำบุญให้
 ทาน แล้วพญาศรีธรรมโศกราชท้าวอู่ทองปราได้
 ก็น แลดู ก เด็ดจ กตบ มา ยิง เมือง ทง ๒ ฝ่าย แต่
 ครน มา ถึงเมืองนครศรีธรรมราช พญาศรีธรรม
 โศกราชให้เร่ง คน ทงหลายให้ ทำ พระมหาธาตุ ลงรัก
 บัดทอง สำ เร็จ แล้ว กะ เกณฑ์ ให้ หัวเมือง ๑๒
 นักษัตรทำพระห้อง แล้วพญาศรีธรรมโศกราช
 ก็ให้ทำพระไพหารใหญ่ชื่อไพหารหลวง แล้วส่ง
 เครื่องบรรณาการ มี พระราชสารบอก ถวายให้ ส่วน
 ไม่ถึง ท้าวอู่ทอง ๆ ก็ให้ทองมา บัด พระมหาธาตุแต่
 เกิดอ มา ดวย อยู่มา นาน พญา ศรีธรรมโศกราช
 ถัดถักกรรรม

พระยาจันทรภาณ^{๒๒}ผู้นอง^๒เป็น^๔พญาแทน แดบออก
 ฆ่า^๒ไปถึง^๒ท้าว^๒อู่^๒ทอง^๒ทุก^๒ให้^๒เครื่อง^๒ไทย^๒ทามา^๒ช่วย^๒สัง^๒การ
 พระศัพพญาศรีธรรมโคกราช แดพญาจันทรภาณ
 เป็น^๒พญาอยู่^๒ได้^๒ประ^๒มาณ^๒ ๗ ^๒ขวบ ^๒เกิด^๒ไช^๒ยม^๒บน^๒ตง
 ทง^๒เมือง^๒คน^๒ตาย^๒วินาศ^๒ประ^๒โดย ^๒แด^๒พญา^๒จันทร^๒ภาณ
 พญา^๒พง^๒ศ^๒สุ^๒รา^๒หะ^๒ตริ^๒ก^๒น^๒ด^๒วย^๒มหา^๒เถ^๒ร^๒ส^๒ัจ^๒จ^๒า^๒น^๒ุ^๒เท^๒พ
 แด^๒ว ^๒พา^๒คร^๒อบ^๒คร^๒ว^๒ด^๒ง^๒เว^๒อ^๒หน^๒ไช^๒ยม^๒บน ^๒ไ^๒้^๒ก^๒ตาม
 ด^๒ง^๒เว^๒อ^๒พญา^๒ฯ ^๒ดู^๒ก^๒เม^๒ย^๒ก^๒ต^๒าย^๒ส^๒น ^๒พระ^๒มหา^๒เถ^๒ร^๒ส^๒ัจ^๒จ^๒า^๒น^๒
 เท^๒พ^๒ก^๒ต^๒าย ^๒เม^๒อง^๒น^๒คร^๒ก^๒ร^๒าง^๒เท^๒อ^๒ย^๒ู^๒เป็น^๒บ^๒าร^๒ัง^๒โร^๒ม^๒อ^๒ย^๒
 หิง^๒นา^๒น

อาทิติม ว่า พระพนมทะเลศรีมหาลัทธิ
 ธิราชกษัตริย์ พระบวรเชษฐาพระราชกุมาร อันเป็น
 พระเจ้าหลาน แดพระกตภาพระบู่พระยามา ท่านมา
 ตงอยู่เพชรบุรี ท่านเอาพตมา ๓๓๐๐๐ ช้างพง
 พตาย ๕๐๐ มา ๗๐๐ พตอันตามท่านมาเองนน
 ๕๕๐๐๐ ท่านตงรวงวงเรือน หดวงหน้าพระदान

เรือนชาวแม่พระสนม แดวกให้ท่านาเกิดอ แดท่าน
 ก็ให้เอา มา ถวาย แก่ พระเจ้า บู่ พระเจ้าย่า ๆ ท่านกชน
 ชม หนัก หนา ว่าพระหลานเรา รั หัดก็มีบุญญาอัน
 ประเสริฐ ทุก ประการ ก็ ยิน ดี แดวกแต่งเพลาอนน
 ให้มาถึงพระหลาน ท่านให้ราชยาน, คานหาม, กดึง
 กตด, ชุมสาย, ทานตะวัน, จามร, จามจุรี, พัดโบก
 ให้มา แก่ พระ หลาน ท่าน แดวพระบู่ พระย่าท่านก็
 ตั้งว่าแก่พระหลานท่าน จะไปตั้งแห่งใด ๆ ไสย ให้
 บอกแก่พระบู่ พระย่าท่านให้รู้ แดท่านให้ท่านาบาง
 ตะพานไต้ ๓๐๐ แดวกตั้งอยู่ริมสมุทรว ท่านก็
 เสดยราชย์อยู่ในกรุงเพชรบูรณ์อยู่นาน
 ยงมเส้าเกาจนซัดเข้ามาตาหนิง แดชววงกรุงเพชร
 บูรณ์ แด นำ ชุน ต่อมจีนเอาเครื่องบรรณาการมาถวายแด่
 พระเจ้าอยู่หัว ขอพระราชทานฝังแด่พระเจ้าอยู่
 หัว ๆ ก็ให้ พระราชทาน ฝัง แก่ชุน ต่อมจีน เต็ม เส้าเกา
 หน เขาไปถึงพระเจ้าบรมพากรุงจีน แดพระเจ้า

รม พ้า กรุง จน ก ชน ชม ยน ต นก หนา ว่าพระพนม
 ทะเดศร์ รม เหน (ท) ภาชิราช กษ ตริย พระบวร พระเชษฐา
 พระราชกุมาร เต็ดจมา ตง อยู่ รม ส่มุท รน ครอบเรา
 เอนาง จนทร เทว ศร์ บาท ราช บุตร ทของ ส่มุท รน ให้
 เป็น พระอัครมเหษ แก่ พระบวร เชษฐา พระราช กุมาร
 เจ้ากรุง เพชรบุรี แตนาง จนทร เทว ศร์ บาท ราช บุตร
 ศร์ ทของ ส่มุท รน เป็น อุกนาง จนทร เมาด ศร์ บาท นว รก
 สूर วงศ์ นางเกิด ในดอก หมาย กก็ อยู่ เมือง จัง ปา ชิบ ด
 ไป เป็น พระมเหษ แก่ พระเจ้า รม พ้า กรุง จน แตนเกิด
 นาง จนทร เทว ศร์ บาท ราช บุตร ศร์ ทของ ส่มุท รน แตน
 พระเจ้า รม พ้า กรุง จน แต่ง ส่า เกา นน ไต่ ๑๙ ด่า แตน
 แต่ง นาง จนทร เทว ศร์ บาท ราช บุตร ศร์ ทของ ส่มุท รน ให้
 เอนามา ถวาย แก่ พระเจ้า อยู่ หอ เป็น พระอัครมเหษ แตน
 พระเจ้า รม พ้า กรุง จน ก แต่ง เงิน ทอง ผ้า ผ่อน แพร
 พรพรรณ แตน ชาว แม่ พระ ส่นม แตน หมึง ชาย ให้มา แตน
 นาง จนทร เทว ศร์ บาท ราช บุตร ศร์ ทของ ส่มุท รน ไต่

๗๕๐๐ ให้ขุนตามจหนักอมาถวายแก่พระเจ้าอยู่หัว
 แดพระเจ้าอยู่หัวก อภิเชก นาง จันทร เทวศรี บาท ราช
 บุตร ศรีทองสัมฤทธิ์เป็นอัครมเหษ แต่สมเด็จพระเจ้าอยู่
 หัว แดพระเจ้าอยู่หัวกแต่งกายกำแพงพรหมมาศ
 พิมลทาน ท่านก็ให้ขุนกำแพงพรหมราชฎาไชย
 เจ้าเมืองสักรมพัต ให้พระสนมมาเป็นนางเมือง
 แดเจ้าศรี ให้เป็นพระพี่เลี้ยง ท่าน ๆ ก็ให้กินเมือง
 แพรก แดเจ้าศรีราชานนแกถวหาญ ท่านก็ให้
 ทหารไปอยู่สร้างเมืองทุกเมือง แดท่านให้ทหาร
 ไปหน เมืองทุกเมือง แดพระเจ้าอยู่หัวกรมพระ
 ราชกุมาร ๓๐ มพระราชบุตร ๓๐ แดพระพนมวง
 แดนางสะเดียงทองบอกไว้ เดิมเจ้าเดียงเกตาเดียง
 หวมาทาบคนมาแด อนเป็นเจ้าแกเกตาแกหวนสย
 ไปเมื่อหน้าได้ คงสัดทวพระจันทรพระอาทิตย์ พระ
 จันทรพระอาทิตย์ก็หายไปไซ้ เจาก็หายด้วย อนจะ

ได้เป็นใหญ่ได้เพราะรัตนาคารเจ้าแค้นจะเป็นแทน
 ดับไปเหตานั้นแด่ แด่พระเจ้าอยู่หัวพระบาทให้พระ
 พนมวงแดนางสะเดียงทองออกโปรดร้างเมืองนครดอน
 พระ แด่ท่านให้พล ๗๐๐ แขนก ๕๐ ช้าง ๓ มา
 มาพระบาทให้แก่พระพนมวงแดนางสะเดียงทอง อยู่
 ในเมืองนครดอนพระนนจงขาด แด่มืดกุดานให้
 อยู่กินเมืองมัญจาคีฬาหญิงชายได้ ให้ถวายเข้ามา
 เป็นข้าพระเจ้าอยู่หัว แด่เมืองแห่งใด ๆ เป็นเมืองชน
 ได้ พระพนมวงแดนางสะเดียงทองแต่ง แขนกนั้นให้
 ไปเป็นเจ้าเมืองนนอยู่จงทุกเมืองนั้น ให้มาชนใน
 เมืองนครดอนพระเป็นด้วยทอง แด่ให้ไต่หาฟ้าเขยว
 ณบ้านเมืองไกล พระพนมวงแดนางสะเดียงทองได้
 เป็นพระสร่างบ้านเมือง แด่พระมหาธาตุจงตุล้าเรจ
 แด่วให้เจ้าศรีราชาผู้ถูกพระพนมวงแดนางสะเดียง
 ทองเข้ามาหาแก้วสำหรับยอดพระเจ้า นนแด่ทองออก
 ไป แด่พระเจ้าอยู่หัวสั่งให้สร่างบ้านเป็นนาจงทุก

คำขาด ให้บัวแก้วคนน้อยย่นเขาให้ออกมาทำไร
 หนาแดงอยู่เป็นทกนถาน บ้านทอยู่ใหม่ มชอมตาด
 แดให้พระพนมวงกฏหมายไว้ ให้เจ้าศรัทธาเอา
 เข้ามาไว้พระเจ้าอยู่หัวจงชบทราน แดพระเจ้า
 อยู่หัวตั้งเทานน แดพระพนมวงแดนางสะเดียง
 ทองแดศรัทธา กราบถาดมเด็จพระเจ้าอยู่หัวตั้ง
 เทาน แดให้มศักราชตั้งไว้ ศักราช ๑๕๙๙ บ
 มะเมยศกนกษตร

เมื่อพระพนมวงแดนางสะเดียง. ทองแด ศรัทธา
 ออกมาสร้างเมืองนครคอนพระนน แดพระพนมวง
 แดนางสะเดียงทองกมาตงบ้านอยู่ จงสระ อยู่นอกเมือง
 นครคอนพระ สร้างบาเป็นนา สร้างนาทุ่งเขน สร้าง
 นาทาทอง สร้างนาไชยคราม สร้างนากะนอม สร้าง
 นาสะเพียง สร้างนาตระชน สร้างนากดอง แด
 ให้นาย รกนาย ราชนายเขยว ไปอยู่ สร้างนาเมือง ไชยา
 ตามนตาขุนศรพตแดนางอาม นายไอ นายพรหม

ดองนตาขุนเทพให้ไปสร้างเมืองชุมพร นายศรีนายได้
 ดองนตาขุนเทพอยู่สร้างนาบางสะพาน นายยอดอยู่
 สร้างนาเวียงสระ แดในเมืองนครดอนพระนนพราย
 ไช้หาดงคนตายมากนักหนา แดคนทงหาดายกหน
 ออกจากเมืองนครดอนพระเข้าอยู่ในเขา แดพระ
 พนมวงแดนางสระเตยทองมดก ๓ คน เจ้าศรีราชา ๑
 เจ้าฉัตร ๑ เจ้ากุมาร ๑ แดเจ้าศรีราชาเอว
 นางสนหาดานพระพนมวงเป็นเมีย ขนไปสร้างนาใน
 เมืองสระอูเตา แดเจ้ากุมารเอา นางจันทร์ หาดาน
 พระพนมวงขอเป็นเมีย อยู่ตำบลท่าตะหมอกท่าทอง
 สร้างนาทุ่งเอน แดเจ้าฉัตรได้อินทราชาขอเอา
 เป็นเมียตั้งบ้านแทบทะเลตระหนอม สร้างนาศรีชน
 สร้างนาสระเพียง แดกะหมอม แดสร้างทงหนน แด
 เมืองอะดองใต้ให้นายเซียงแฉ่นอยู่ ไชยครามให้
 นายมังกดอยู่ ๒ นหาดานนางสระเตยทอง ก้าเพชร ๑
 นางแก้ว ๑ นางอ้อน ๑ ๓ นหาดานนางสระเตยทอง

นางราช ๑ นางศรี ๑ นางแก่น ๑ นางพะภู ๑
นางเพชร ๑ นางเทศ ๑ นางบุญกอง ๑ นาง
ประภาวดี ๑. (รวม) ๘ คนนหदानพระพนมวง

นายแฉ่น ๑ นายแก้ว ๑ นายศรีไทย ๑ นาย
ชาติ ๑ นายเทพ ๑ นายศรีจัน ๑ นายอยู่ ๑
นายไต้ย ๑ นายล้ำม ๑ นายชนะ ๑ นายวงเมือง ๑
นายอิน ๑ นายศรี ๑ นายโคต ๑ นายรัต ๑
ทงนหदानนางสะเดียงทอง ผู้มชอทงนยอมเป็น
คาทวดดลกหदानสืบไป ให้ดกหตายเอาชอผู้เฒ่า
ผู้แกดงคาทงนมาชนชอเรียกเอาชอผู้เฒ่าแกทงน
ให้รุจกเต็มพน

นางกรุงเมืองน้องพระพนมวง นางจันเตาทอง
นางพะทอง นางพานทอง หदानพระพนมวง
นางกรุงเมืองแม่เจ้าจันทกุมาร นางเตาทองแม่เจ้ากุ
นางพานทองแม่เจ้าอยู่นางแก้วนางหง นางอยู่ผอง
น้องนางสะเดียงทอง นางตุ๊ก นางคำ นางดำ

นางก่องทอง นางแกด นำนางสะเดียงทอง นางบุญ
 นางอ่อน นางสุภัทธา นางเกดยง นางแย้ม น
 พระพนมวง นางทอง นางเวียง นางรัตเมือง ทดาน
 นางสะเดียงทอง เกิดในบ้านจงดระนแด ให้ตกทดาน
 ฆ หึงเอาชอยายทวดทงน เอาชอผู้เฒ่าผู้แก่ทงน
 ไว้ให้รู้จักเดมนนแด

พระเจ้าอยู่หัว พระบาทเสด็จนฤพาน เอาพระศพ
 พระธาตุเสด็จสถานวัดวาแห่งใด ๆ ให้ญาติพี่น้องแบ่ง
 ก็นออกไปอยู่รักษาพระธาตุเป็นชาวดแห่งนน แดชอ
 ถวายพระราชกุศลทุก ๆ องค์เจ้า ถ้ามดุกทดานหึง
 ชาย ก็ให้แต่ง กนเข้าไปถวายเป็นชาพระเจ้าอยู่หัว
 ทุกขณะอย่าให้ขาดเลย พระพนมวงนางสะเดียงทอง
 บอกว่าไว้เท่านนแด

พระพนมวง นาง สะเดียง ทองแต่งเรือ ๕ ลำให้แก่
 แชก ให้ไปเป็นเจ้า แก่ เมืองแชกทุกเมือง แด
 พระพนมวงนางสะเดียงทอง ให้เจอมากินเมืองญิน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ให้ชอราชาประหมัด เจมระบบเมยหนึ่ง เระวงส์ให้
 ไปกินเมืองจะนะเทพา ให้ชอราชาวะวง เจดาบ
 เมยหนึ่ง เจตุมาให้กินเมืองปาหัง ให้ชอราชา
 ประเมตธา เจตุมาเมยหนึ่ง เจศร์ตุตทราให้ไปกิน
 เมืองตาน ให้ชอราชาฤทธิเทวา และศร์เคเมยหนึ่ง
 เจอะเด่นให้ไปกินเมืองส่าย ให้ชอราชาศร์ตุตตาน
 เจะสาดเมยหนึ่ง เจสาร์งให้ไปกินเมืองพทลุง ให้
 ชอราชาพาหะระย เจศร์ดาญิงเมยหนึ่ง เจสเค
 ประวงส์ให้ไปกิน เมืองไทโร ให้ชอราชาพิติมัน
 เจเประเมยหนึ่ง เจสาร์วงให้ไปกินดะงู ให้ชอ
 ราชายรา เจดาคานาญิงเมยหนึ่ง เจศร์สะหัดบ
 ให้ไปกินเมืองงอแจ ให้ชอราชาอะย เจปะราสเมย
 หนึ่ง เจนาวาให้ไปกินเมืองพตุ ให้ชอราชาปะเด่น
 เจปารูเมยหนึ่ง ตั้งเบยบดะสามเกวียนดารา
 แต่งแขกกินเมืองได้ พระพนมวงษนาง
 สะเคียงทองให้ ผูกด้วยทองบิ ดะ ๓๐ คำตั้งทองทุก

เมืองแฉะ พระพนมวงนางสะเดียงทองตั้งบ้านอยู่จึ่งสะระ
 แฉะ แต่ง แฉก ไป เป็น เจ้า เมือง นน เจสสะหาปา
 เจสดีดเมมา ๒ นเป็นทะนายไซให้เรียก ส่วย ทอง ทุก
 เมืองแฉะ ราชารงให้ ไปอยู่เมืองไซยานน แฉะเจศรเต
 เมื่อ ยังบอกไว้ ให้ ฐ เตม นน แฉะ ว่า อัน ได้ ไร่ ณ ทุ่ง นน
 ยอมผอยอยู่ ญกะปลอกทุก บ้านนนแฉะ พระพนมวง
 นางสะเดียงทองแต่ง แฉก ให้ ไป เป็น เจ้า เมือง ทุก เมือง
 อยุ่ นอยหนง พระพนมวงตาย

เจ้าศรราชามาแต่ เมือง สะอ เดา แต่ง การ ศพ พระ
 พนมวงแฉะดับ รมเอาชาตชน ไปไว้ ใน ตำบลเขา
 อิศร์จัน แฉะกว้อพระเจศยไว้ เอาชาตบรรจไว้ ใน ถา
 นน แฉะไว้ พันวงให้อยู่รักษา ชาต นน เจ้า ศร ราช
 ทำบุญให้ทานณ ทุ่งพะนง แฉะเรียก ขอ พะนงทานนแฉะ
 เจ้าศรราชาให้ยกกฎหมายเอาขอ แฉกซึ่ง ให้ ไปกินเมือง
 เป็นเจ้าเมือง ทุก เมือง แฉะ กฎหมาย เอา ตำบลบ้าน
 ตำบลเมืองแฉะไว้ นาน แฉะ คน มาก น้อย ในเมือง นคร
 คอนพระ แฉะควาอารามทุกตำบล แฉะพระมหาธาตุ

ช่างยังไม่มิด้วนหน้า เข้า มาถวาย แก่พระ เจ้าอยู่หัว ๆ
 ใต้ ๆ กุญคนกหน้า พระเจ้าอยู่หัวตรัสว่ารัตนากการ
 เจ้าได้ จะให้ครองสมบัติแทนสืบไป แดเจ้า ศรัทธา
 กราบบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทง สอง พระ องค์ ทด
 ว่าตงบ้านเมืองสร้างบ้านเป็นนา ตงบ้านถนนถนนบ้าน
 คนทงหลายทำไร่นา แดว แต่ง แยก ไป กิน เมือง แดว
 แดคนใน เมืองนคร ดอน พระ นน นอย นก แดวเจ้า
 ศรัทธากราบทอดพระกรุณาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่
 หัวว่า พระพนมวงตายแดว แดพระเจ้าอยู่หัว
 มพระกรุณาปราณพระพนมวง พระเจ้าอยู่หัวทง ๒
 พระองค์ มพระกรุณาแก่เจ้าศรัทธา ประทานให้ขอ
 เป็นพญาศรีธรรมโศกราช สุนทร ราชา สุรวงศ์
 ชิบดี ศรัทธาเถยร อภัยพริยปรากฏมพาหุ เจ้า
 พระยานคร ศรีธรรมราชมหานคร นางสนได้ พระ
 ราชทานให้ ขอนางจันทร์เทวศรีรัตน ฉายา นางเมือง
 นครศรีธรรมราชมหานคร พระเจ้าอยู่หัวมพระราช
 ทาน ให้เงินแก่พญา ศรีธรรมราช โศกราช มหานครพน

ตาถึง พญาศรีธรรมโศกราชก็ทูลพระกรณาว่า
 เมืองท่าทองโตหตาฟ้าเขยวหายากเงินทอง ชาวพระเจ้า
 พระบาท อยู่หัว จะขอนำเงินเด็กบิดตราบโมพระเจ้า
 แตนไปเมือหน้า แดพระเจ้าอยู่หัวมพระกรณาให้
 ทำเงินเด็กบิดตราประจำแตนไปเมือหน้า แดพระเจ้า
 อยู่หัว เร่ง พญา ศรีธรรม โศกราช ให้ออก ไปตั้งบ้าน
 เมืองให้ดำเรจ ก็เร่งให้แต่งพระมหาชาติให้แล้วเสร็จ
 ตั้งบ้านทุกตำบล แดประมวลผู้คนเขาอยู่ ในเมือง
 นครศรีธรรมราชนน ออบานทจริงสะนนให้พระยา
 อยู่ครอง เมืองทนน พระเจ้าอยู่หัวสั่งแล้วเท่านั้น
 พญาศรีธรรมโศกราช นางจันทร เทวศรีรัตน นายา
 กราบบาทล้มเศพระเจ้าอยู่หัว ทง ๒ พระองค์ ๓ ออก
 มาเมืองนครศรีธรรมราชได้ พญาศรีธรรมโศกราช
 ให้พนวงหมัน ตั้งบ้านตั้งบ้าน อยู่ จรุงสระรัก ษาชาติพระ
 พนมวงอยู่ ในถาซังกอบรรจุธาตุนน แดญาติกาทางบวง
 แดถกหदानพระพนมวงนางสะเคียงทองได้ พระยา
 โว โห้อย นางสนตรา เจาอินทราชกุมารกแจกกันณ

บ้านจระงู ให้อยู่ที่ท่าทอง ให้อยู่ที่ไชยคราม ให้
 อยู่ที่กระหนอม ให้อยู่ที่ตระชน ให้อยู่ที่อะดอง ให้
 อยู่ที่ทุ่งหลวง ให้อยู่ที่ไชยา ให้อยู่ที่ชุมพร ให้อยู่ที่
 กระจัง ให้อยู่ที่บางตะพาน ให้อยู่ที่คูหา แดแต่่งให้
 พญาภยกษาง มา รพด เชา ไป ตั้ง อยู่ ใน เมือง นคร ศรี
 ธรรมราช แดพญาให้สร้างป่าเป็นนา แดทำอิฐ
 แต่งพระเจ้าแดสถานอารามอนตรชานนนแด

พญาให้ทำนา ดอนแล้ว แดแต่่ง คนให้ ไป ตั้ง บ้าน
 สร้างป่าเป็นนาทุกตำบล พญาให้ แต่ง พระ ไพหาร
 หลวงก่อน แดแล้วแดให้แต่งวัดพระเดิม แดให้แต่ง
 ธรรมบางแก้ว แดให้ขุดพูน ถนน แดแต่ง วัดเสมา เมือง
 แล้ว แดพญา ก็แต่งนายมุนเอา คนไปสร้างป่าเป็นนา
 ในตำบลพระเจ้าแดงชมาย ให้ นาย หมั่นคง ไปสร้าง
 ป่าเป็นนาตำบลพนัง ให้ นาย สุ่ม บวรวิต นายพร ฤาไชย
 นายสังข์ใส เอาคนไปสร้างป่าเป็นนา ตำบลพญิง
 ปดตต่อพนังตรา ให้ นาย ศรีเมือง นายปรีชญา...วิต

เอาคนไปสร้างบ้ำเป็นนา ตำบลหนองไผ่ นาดัก
 คดองกะโดน - คอขม้าย โกวัดด้านหลวง ให้
 นายเถาบุนแก้ว ๓ . เถาบุนสาม ๓ . เถาสร้อย ๓
 เถาสี่ดา ๓ ให้อยู่รักษาพระแด

สร้างนาหนองไผ่ นาดัก ให้พันพรมเอา
 คนไปสร้างบ้ำเป็นนาคำบดปากช่อง ตำบลเถอน ให้
 นายญอดเมืองเอาคนไปสร้างบ้ำเป็นนาคำบดกระ ให้
 นายอายุเจ้าป่า เอาคนไปสร้างบ้ำเป็นนา อยู่รักษา
 พระในวัดพะนั่งตรา ให้นายโคตเอาคนไปสร้างบ้ำ
 เป็นนา สทุงกระบานโกล ให้นายหอมเอาคนไป
 สร้างบ้ำเป็นนา ตำบลหนองปราน ๓ ให้นายบเอาคน
 ไปสร้างบ้ำเป็นนา ตำบลละถานสะเภา ๓ ให้นาย
 พรมงัว เอาคนไปสร้างบ้ำเป็นนา ตำบลดีแรง ๓
 ให้นายสาคร เอาคนไปสร้างบ้ำเป็นนา ตำบล
 สนนทรทะเล ๓ ให้นายศรีทอง เอาคนไปสร้างบ้ำ
 เป็นนา ตำบลบางจาก ๓ ให้นายจัน นายพรมไชย

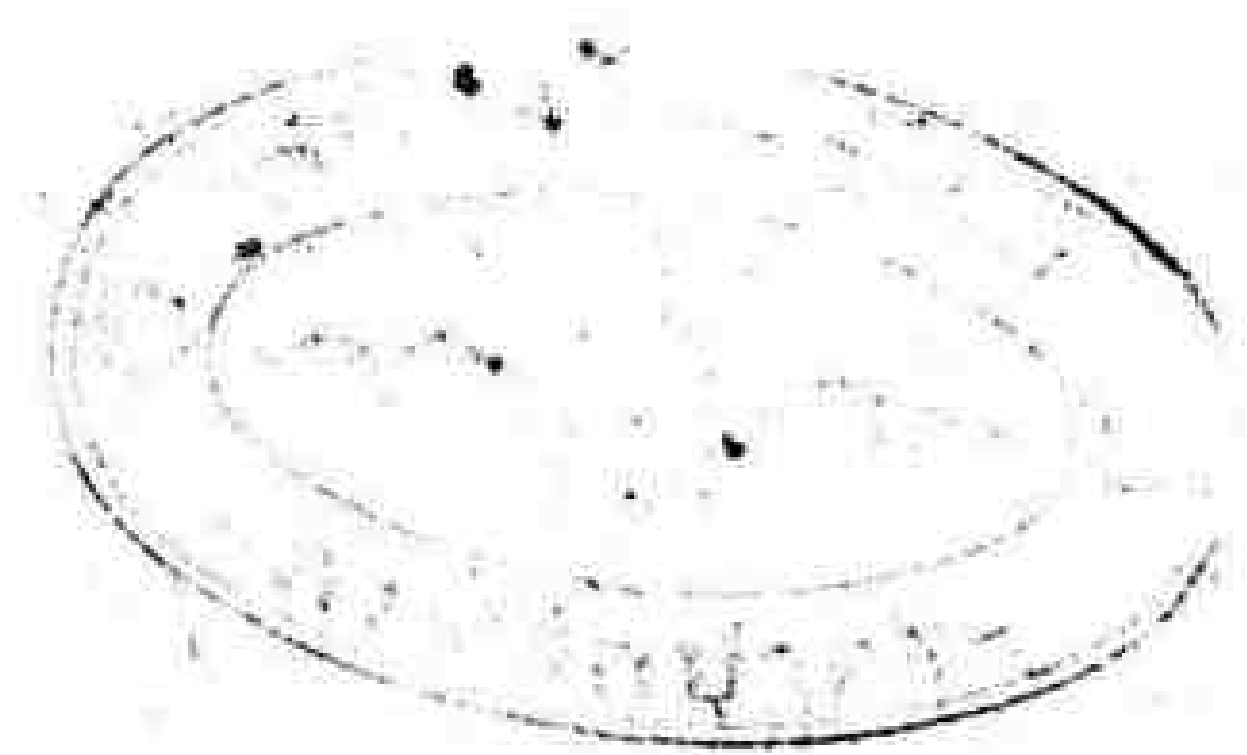
นายเทพ ตงบานอย่ ตำบลเจ้าเหล็กรักษาพระโคก
 ในพระถโพพระอยู่ ในถาเชอองหนึ ให้นายอิน นาย
 ขรรฆราช ตงบานอย่ ตำบล๑ ให้นายได้
 นายแก้ว ตงบานอย่ กรุงชิง ๑ ให้นายดาม
 นายไกร ตงบานอย่ ตำบลนาพ ด้ร้างบ่าเป็นนา
 ให้นายคง นายสง ด้ร้างบ่าเป็นนา ๑ ตำบลพะทง
 วัด ๑ ให้นายไชย นายจัน เอาคนไปด้ร้างบ่าเป็น
 นาตำบลกระแต๊ะ ๑ แด พระพุททเจ้า อยู่บนเขา
 พระเจ้าอยู่ในถา ให้นวยง้อ นายทองฮยรักษา
 พระ ด้ร้างวัดกระแต๊ะ ด้ร้างพระไพหาร ด้ร้างนา ๑
 ให้นายไสม นายศรี ทำพระในถาเชอองหนึ ให้
 นายราช นายราม นายญอด นายศรี ด้ร้าง
 พระไพหารหนึ แด ให้นายทองศรี ถ่าไกร ถ่าหอม
 อยู่จำเกาะ ด้ร้างบ่าเป็นนา ผูกหวายด้วยด้ยเตียง
 ให้นายหอมนายราชเด่นหา เอาคนไปด้ร้างบ่าเป็นนา
 ตำบลสะนังพะแนะ ๑ ให้นายอิน นายบุญ นายได้
 นายราช ทำวัดภูปดองทงตั้งติด

ครนแต่งให้คนสร้างบ้านทานาแล้ว พญาภิไธ
 ทำพระมหาธาตุ ไปคนใหม่เมืองญหัน เมืองปห่ง
 เมืองกหนดันตนิ เมืองพร เมืองอแจ เมืองจนะเวพา
 เมืองส่าย เมืองตานิ เมืองตะงู เมืองไซร เมืองตริง
 เมืองไซยา เมืองสระอูเตา เมืองชุมพร เมือง
 บางสะพาน ให้ช่วยทำ พระมหาธาตุ ณเมืองนคร
 ศัรชรรวมราชแล้วเสร็จได้ พญาศัรชรรวมโคกราช
 แต่งเครื่องบรรณาการเข้ามาถวาย แดพระเจ้าอยู่หัว
 เล็ดจ ออกไป ได้ช้างสำคัญ ใน ตำบล บาง สะพานได้
 พญา ศัร ชรรวม โศก ราช กิ กราบ พระ บาทสมเด็จพระ
 เจ้าอยู่หัว ทูลพระกรุณาว่าแต่งบ้านเมืองทงหน แด
 เมืองนครศัรชรรวมราชแล้วเสร็จแล้ว ทำมหาธาตุได้ราก
 แดง ขอถวายพระราชกุศลแด่พระเจ้าอยู่หัว เป็น
 อนเสร็จ พระเจ้าอยู่หัวม พระ กรุณาพญาศัร
 ชรรวมโคกราช ๆ กราบทูลพระกรุณาขอถวายส้ามชาย
 ส้ามหญิง แดพัน ๓๐๐ พักพวกส้ามชายส้ามหญิง

แต่ขอเอาลูกหลานตามชายตามหญิงเป็นเจ้าหัวพัน
 ดับสองหัวปากหัวดับนทงนไวคนหนึ่ง ขอถวาย
 สัตย์ตามชายตามหญิง เป็นข้าพระเจ้าอยู่หัว ทูล
 บังคมสืบไปเมื่อหน้า พระเจ้าอยู่หัวมพระกรุณาให้
 พจนพระคตง กฏหมายขอตามชายตามหญิงไว้ให้
 จกขอ แดงไหเรียกขอตามชายตามหญิงดับแทนไป
 เมื่อหน้าแด

นายอยู่ห้องพญาศรีธรรมโคกราช เมียชื่อ
 นางแก้ว นายกู นายอ ๒ นหลานพญาศรี
 ธรรมโคกราช นายกู เมียชื่อนางคำ นายอ เมีย
 ชื่อนางคำเพชร กฏหมายขอตามชายตามหญิง
 ตามใจแด

พญาศรีธรรมโคกราช กราบทูลพระกรุณา
 ว่า ข้าพระเจ้าอยู่หัว นายอได้มีญาติลูกหลาน
 ดับได้ เมื่อหน้าได้ ขอพระทานถวายลูกหลาน
 หญิงชายเป็น ข้าทูลพระบังคม พระเจ้าอยู่หัว ขอ

พระทานเป็นข้าพระชาวด ข้าพระถอดร่างพระราช
 กุศลถวายแก่พระเจ้าอยู่หัวสืบไปเมื่อหน้า ข้าพระเจ้า
 นายอยู่ได้ มืดกอดานสืบไปเมื่อหน้า ขอพระทานทำ
 ข้างถวายแก่พระเจ้าอยู่หัวสืบไปเมื่อหน้า ข้าพระเจ้า
 นายอยู่ได้ มืดกอดานสืบไป ขอพระทานถวาย
 เป็นอาษาพระเจ้าอยู่หัวแทนไปเมื่อหน้า ขอพระเจ้า
 อยู่หัวมพระกรุณาแก่ศตวรรษยาก ข้าพระเจ้าอยู่หัว
 ขอทูลพระบงคม พระเจ้าอยู่หัวมพระกรุณาว่า ตาม
 ชายตามหญิง ซึ่ง พญาศรีธรรมโศกราช ถวายนั้น ให้
 ไว้แก่ พญา ศรีธรรมโศกราช นั้น ก่อน เมื่อใดมี
 ราชการสิ่งใด ๆ ไปเมื่อหน้าได้ ให้ตามชายตามหญิง
 กราบพระบาทพระเจ้าอยู่หัว ขอถวายนางจันทร์เทวี
 พระราชบุตรผู้หลานเป็นแม่นแก้ว กิดาพระเจ้าอยู่หัว
 ออกมาเมืองนครศรีธรรมราชได้

พญาศรีธรรมโศกราชถึงแก่กรรมแด พระเจ้า
 อยู่หัวให้นายอู นายกุ นายอยู่ เขามากกราบ

พระบาทพระเจ้าอยู่หัว ขอผูกด้วยเงินค่าตั้งบาท

ตั้ง ฎีกนชนพระคตงหตวงแถ

ข้าพระเจ้าอยู่หัว ตามชาย ตามหญิงน ขอเป็นงาน
หนง ตงพตรอยหนงเป็นงานด้วยแถทด้วย ชง

พระเจ้าอยู่หัวในจังหวัดเมืองนครศรีธรรมราช พระ
เจ้าอยู่หัวมพระกรุณาให้ผูกด้วยเงิน ค่าตั้งบาทตั้ง

ฎีกนชนพระคตงหตวง ให้พชนพระคตงกฐหมาย
ไว้ว่า แถนไปเมื่อหน้า ให้ผูกด้วยอย่าให้ขาด : อย่า

ขาด แถปรำมุนชาวด้วย ๓๐๐ คนอย่าให้แตกฉาน

นายอ นายอยู่ ให้ครองเมืองนครศรีธรรมราช ผูก
ด้วยชนพระคตงหตวงทุกบ

แถนายญอตแถวไต้ ให้ถ้อชาวเชิงกุดทงปวง
มาชน ในพระนคร ทก เจ้าคณะ แถนาย ส้มิงค โค

พรมมา ชงเสยเรือ แถมาอยู่ ในเมืองนคร แถ

ให้นางพทองเปนมัย ให้เป็นผชาวอริยพงค์ อยู่

รักษาพระมหาธาตุในเมืองนครแถ

นายอ นายก นายอัย ก็เอาด้วยมากจน
 ณพระคตงหัตถวง แดกราบพระบาทสมเด็จพระเจ้า
 อัยหว ดาออกมาเมืองนคร
 อัย นานมาชาวด้วยแตกฉานสัตว์พรัด นายอัย
 เขามากราบทูลพระบาทสมเด็จพระเจ้าอัยหวว่า ชา
 ด้วยแตกฉานสัตว์พรัดด้วยชาวด พระเจ้าอัยหว
 มพระกรุณาแก่นายอ พระราชทานให้เอาหมื่น^(๑)
 สัตตจอมราช ชาหัตถวงพระทานให้ขอหมื่นสุดใจแมน
 เอาหมื่นจงชาหัตถวง พระทานให้ขอหมื่นแสนใจ
 ขอ ทงสองนพระทานให้ดาบทองคนละเล่ม ถ้อจำ
 นำเป็นนายดาบหัตถวง พระทานให้ออกไปด้วยนายอ
 อัย เป็นอนิชาตในเมืองนครศรีธรรมราช เรยกเงิน
 ด้วยดาอากร แดด้วยแก่พลสัมชวยด้ามหญิง แด
 ไหร จกตกหัตถานนายอ นายก นายอัย ซึ่งจะแทน
 ทนไปเมื่อหน้า หมื่นสุดใจแมน หมื่นแสนใจขอ
 นายอ กราบพระบาทสมเด็จพระเจ้าอัยหว ก็ดาออก

(๑) ตรงกับหมื่น

มาเมืองนครศรีธรรมราช จัดตั้งสมชารด้วยประมุข
 ไวแก้ว แด่เหม็นสุดใจแมน เหม็นแสนใจช้อ แด
 รามผู้ถูกนายอู๊ แด่นายเก๊า ถ้อเงินด้วยด้วยเหม็น
 สุดใจแมน เหม็นแสนใจช้อ. ชน ๓ พระคตงหดวง แด
 ไล้ พชนพระคตงนำนายรามซึ่งเข้ามากราบพระบาท
 พระเจ้าอยู่หัว ทูลพระกรุณาว่า ข้าพระพุทธเจ้านาย
 รามนถูกนายอู๊ ข้าพระเจ้าอยู่หัวฯ มพระกรุณาพระ
 ทานช้อให้แก่นายราม ช้อเหม็นศรีจอมรัต . เจ้าเมือง
 นครศรีธรรมราช แด่เหม็นศรีจอมรัตเจ้าเมืองนคร
 แด่เหม็นสุดใจแมน เหม็นแสนใจช้อ กราบพระบาท
 ส้มเต็จพระเจ้าอยู่หัว ถวายบังคมดาออกมาเมือง
 นครศรีธรรมราช

เหม็นศรีจอมรัต . เอานางบนกอง หาดานนายกุ
 เป็นเมีย อยู่นานมาเกิดลูกหญิงผู้หนึ่ง ชอนางเออย
 แด่พระหาดานเป็นพระยา แด่ชง อยู่เมืองตานสะกา
 มาขอเอานางเออยเป็นเมีย ก็เกิดลูก๗ คน

หนึ่งขอเจ้าอ เจากู เจาอยู่ บอกไว้ว่า ขุน
 แค้นหลานพญา ศรัทธมโคก ราช ถวายไว้ ให้
 ตายต่างเจ้าสองคน นางคงราชแม่หนึ่ง นางอน
 ท้าวแม่หนึ่ง ขุนแสนแต่งนายอินทรพงศาเข้าไปถวาย
 เป็นตายต่างพระเจาอยู่หัว ๆ มีพระกรุณาพระทานขอ
 ให้นายอินทรพงศาเป็นเหมือนแสนน้อยดาว แดงพระ
 เจาอยู่หัวทรงช้างจะชนด้วยช้างเถื่อนได้ เหมือนแสน
 น้อยดาวกราบทูลพระกรุณาว่า ช้างเถื่อนนั้นใหญ่
 นก แดทรงพระกรุณา พระเจาอยู่หัวมพึงเหมือนแสน
 น้อยดาว จะชนด้วยเถื่อน เหมือนแสนน้อยดาวแสน
 เข้าไปหาช้างเถื่อนให้แทง เหมือนแสนน้อยดาวตาย
 ขอว่าตายต่างเจา ถ้าพระเจาอยู่หัวเสด็จแทงได้ ๆ
 แดเห็นมิชอบตามบุรพประเพณีแต่ก่อน ได้ เหมือน
 แสนน้อยดาวกราบทูลพระกรุณา ถ้าพระเจาอยู่หัว
 มีพง เหมือนแสนน้อยดาวเห็นผิดประเพณีได้ เหมือน
 แสนน้อยดาวกราบทูลพระกรุณาแด เหมือนแสน น้อย

ดาวเขาประเพณแต่ก่อนพิจารณา แลว แก่สาร ทุกข นน
 เอง พระเจ้าอยู่หัวทรงช้างนำทรงยืนจะคตองเกอน

แลวเสด็จลงเรือพระที่นั่งชกขาง แลเสด็จประพาศ

กตางคณ ขอทศกรณามิพึงได้ เหมือนแสนสอยดาวรบ

พระราชอาชญาถวายชีวิต ขออาษาจนสิ้นพิพชแล

เจ้าอู เจ้าก เจ้าอยู่ บอกไว้ ว่าพระพนมวง

แตนางสะเดียงทอง ตงบานอยู่จรงสระนั้น ให้หาจ

พบต้นไม้ไม้ แดต้นชะระตคกน ท่านมั่งงของอยู่

ไตต้นไม้แดต้นชะระนน ชานานแลว แดะมิ พบ คณ

ชะระต้นไม้นนเดย ถาพนองตูกหลานพบต้นไม้ต้น

ชะระนั้นได้ ให้หาเครื่องบูชาเทพารักษ์จงค่านับ ให้

ชดเอาเถิด ดั่งนั้นให้เอาถวายเป็นเครื่องประดับพระ

ที่นั่ง ประดับอาศน์พระพุทชเจ้ากไตแด

ขุนอินทรา เจ้าเมืองนครศรีธรรมราช บอกไว้ว่า

เดิมได้ นางกฤษณาแตนางทองมก แดตูกหลาน

หญิงชายตงบานอยู่เมืองไชยา มดุก.....

...(ฉะบับดบ) ผู้เป็นด้วย ขน พระ คตัง หตวง ๓๐๐
 กระจบอก แดกระจบอกส่นานด้วย ดูก ๕๐๐ แท้แด้ว
 ให้ ขอรกทนดะแถ นางทองส่มุกแต่นางกฤษณา.....

(สิ้นฉะบับเท่านั้น)

พิมพ์ โรงพิมพ์อักษรนิต

บางขุนพรหม พระนคร
โชติ แพร่พันธ์, ผู้พิมพ์และโฆษณา

๒๕/๕/๕๓